

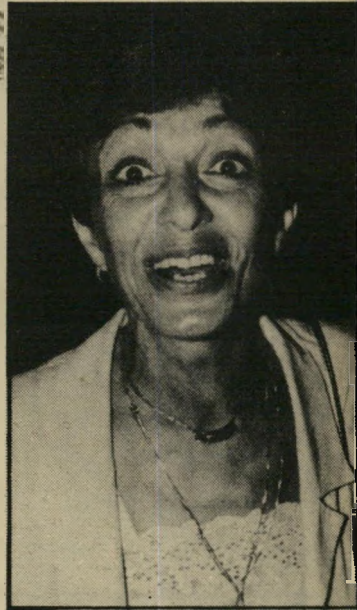
צל"ש

גם מראיית. גם מופיעה

לריבקה מיכאלי, מנחת הי תוכנית סיבה למסיבה, על הופעה מצויינת בחיקוי שושנה ארבל-אלמוז לניו, שרת הבריאות. מיכאלי אינה מסתפקת בכיסא המר כוכב של המנחה, ולמרבה מזלם של הצופים טורחת ומפגינה מפעם בפעם את כישוריה המבורך בחיקויים.

מאחורי המיקרופון לא היו תגובות

כתב צעיר של גלי צה"ל התקשר ביום הראשון בצוהריים עם מישרדי



צילום: משה

מנחה מיכאלי גם וגם

הנהלת רשות השידור בירושלים. הי מישרדים היו שוממים למדי, ולטלפון ענתה ירדנה הראל, רוברת הרשות. כתב ביקש לשמוע אם הגיעו לי מישרדי הרשות תגובות על מתיחת מערכת החדשות של התחנה הצבאית מן הבוקר.

בתוכנית בוקר טו בישראל הכינו אנשי גלץ מתיחה לעם ישראל. הם סיפרו בטון רציני, ענייני וחדשותי לגמרי כי באותם רגעים יוצאים לאוויר שידורי הערוץ השלישי, מכיוון ששי רורי הערוץ השני נתקלים בקשיים חקיקתיים. לאלוף הובאו אפילו שני

„מומחים“ — אחר טכני, שהסביר איך אפשר לקלוט את הערוץ השלישי, והשני אופטי, שהסביר איך להסתכל בטלוויזיה כדי לראות את השידורים בין הקווים הפנויים של הערוץ הי ראשון. אבל למרות המאמצים שהשקיעו בגלץ, לא הגיעו תגובות ושאלות לי מישרדי הנהלת רשות השידור בירושלים.

הכל בגלל מחלה

מאזיני גלץ צה"ל, שציפו ביום השישי ב-7 בערב לתוכנית מגירות הלב עם יאיר צבן, הופתעו לשמוע שידור חוזר של התוכנית מגירות הלב עם שלמה בראבא.

השידור החוזר לא היה טעות טכנית או בלבול בסירטייה של התחנה. השידור החוזר היה כתוצאה ממחלתה של במגירות הלב. אבל גם מחלה זו לא היתה מרגשת, ולא משאירה חותם כל-כך משמעותי על לוח המישרדים של התחנה, לולא מישפט רמיאניוק.

גלץ צה"ל משרדים שידורים חיים וישיבים מן המישפט בערוץ הארצי. לכן מגויסים האולפנים הירושלמים של התחנה לצורך המישפט. בגלל עובדה זו נאלצים העורכים הירושלי-מיים להצטמצם בסד מאוד הדוק של שעות-אולפן. לעברון נבקעו שעותי אולפן לתחילת השבוע, אך דווקא באותו יום נפלה למישכב, ולא יכלה להגיע לתחנה. היא לא הספיקה לסיים את ערוכת התוכנית עם צבן, ונאלצה לדחות אותה בשבוע.

בעברון, הידועה כאדם החושב מראש על כל פרט, יהיו הקטן ביותר, חשבה מה לשים במקום צבן שנפל. חשבה, חשבה והחליטה לשרר שוב את ה תוכנית עם בראבא, שהוקלטה בשנה שעברה במיוחד לפורים. גם השנה שודרה התוכנית ערב פורים.

מאזינים רבים התקשרו עם התחנה אחרי השידור החוזר, ובפיהם תגובות נלהבות על התוכנית. אולי התקדים הזה, שבא כאילו, יהיה פתח לשידור חוזר של כמה תוכניות שהיו טובות במיוחד, ושכראי לשררן שוב למען המאזינים.

התוכנית עם צבן, שאמורה היתה להשתרע על פני שבועיים, צומצמה (בגלל המחלה) לשעה אחת בלבד, ותשודר ביום השישי הקרוב ב-7 בערב בגלץ צה"ל.

הזרמות פז

גלץ צה"ל מתחילים בשידורה של סדרת התוכניות חדשה, שתעסוק ב-

ההיעלמות המיסתורית



יורד ינן, אצל הגיזענים?

מיכה ינן נסע לחו"ל. מה רע בזה? אילו היה נוסע למקום יישוב תרבותי, בוודאי לא היה מסתיר את יעד נסיעתו באופן כל-כך קפדני. אבל ינן נסע למקום ישוב לא-תרבותי, הוא נסע לדרום-אפריקה. כך, בש"קטבשקט, בעוד שהמאפיקאים מכניזים רוח מופרט על מדינות הסחרות עם ארץ האפריקה, נסע בעוד שבשראל לא שוכח הויכוח סביב החיסור עם דרום-אפריקה, נסע לו יורד רשות השידור הממלכתית לביקור בארץ הגיזענית. יום לפני היעלמותו טילפן ינן לרד"ר ארמון, שבנוסף על היותו חבר הוועדה-מנהל, הוא גם מישנה-ליו"ר ואמור למלא את מקומו בהיעדרו (כך הוא עושה, למשל, בכל סוף-שבוע, מכניסת השבת ועד צאתה, ובכל יום-מעמד אחר, מכיוון שהיורד הנכבד הוא איש רתי). ינן חרדע לארמון על נסיעתו, וביקש שיחליף אותו.

גם נתן בן-ה, היועץ-המישפטי של הרשות, נעלם. במישרדי הרשות חושרים שהשניים יצאו למסע משותף בארץ-האפריקה.

העולים מברית פרשיות מין

רישיבה סוערת של נשיאות ההתאחדות עולי ברית-המועצות, פוטרה מעבודתה מזכירת-ההתאחדות, ולנטנה טייץ.

שיראהבה, שיחצ-טלפון משונה, פוליטיקה קטנונית ומירוץ קדחתני אל הכנסת, לכל אלה חלק בפיטוריה הדרמאטיים של טייץ.

הדמויות העיקריות בפרשה הן ולני טינה טייץ, שימעון ברויטמן ופימה פיינבלום. טייץ, בת 43, עלתה לארץ מוילנה עם הוריה ב-1957. היא היתה אז בת 13. ילדה שהשאירה שם חברות טובות, כית-ספר מוסיקלי ופסנתר. הגי עגועים אל ימי הילדות בוילנה מעולם לא קהו.

מאו, בעיקריות נחושה, היא חולמת על השיבה הביתה, ב-1967, כשהיתה כבר נשואה ואם לתינוקות. הגישה, ביחד עם בעלה, בקשה לשוב לכרית-המועצות. מילחמת-יששת-הימים וני-תוק היחסים הרפלוטטיים עם ברית-המועצות קטעו את החלום.

טייץ נשארה בארץ, אבל ליבה מצוי שם. את שלושת ילדיה לימדה אלפבית קרילי, גם המיכטא הרוסי הכבד לא נמחק. ולנטנה טייץ נראית ונשמעת כאילו עזבה את ברית-המועצות זה עתה.

לפעמים, בעיתות של מצוקה, היא כותבת שירים כמו זה: „באם ניתקו שורשך מקרקע שהיא יניקתך/כי נטע זר הינך“

לפני ארבע שנים התגרשה, ומייד התחילה לחפש עבודה. היא עברה ב-קרוג, שבועין ישראלי בשפה הרוסית, ככתבת פריילאנסרית. העיתונאים דוברי-הרוסית, כמו עמיתיהם כותבי העברית, מתקשים להתקבל לעיתוני הם ככתבים קבועים.

בחיפושיה אחרי עבודה קבועה הגי עה טייץ אל ההתאחדות עולי ברית-המר עצות. שם עבדה כמזכירה במשך שנה, עד לפיטוריה.

„את כפצע כואב...“

רעבודה בהתאחדות קשה וזלוחצת, אומרת טייץ. יש שם הרבה מתחים בין עולים חדשים ממש לזוטרקים יותר. כל אחד רוצה להצליח בכל מחיר, כדי להוכיח לעצמו ולחבריו שהוא שווה משהו גם כאן.

בתוך כל הסערה הו כועסים, כמר בו, על כל שנמצאת שם כל הזמן — המזכירה. כל טעות הכי קטנה שלי היתה הפוכת לשערוריה. ספגתי עלבונות ואיומים בפיטורים כמעט כל שבוע.

כמה ימים אחרי שהתחלתי לעבוד בהתאחדות, הכרתי את שימעון ברויטמן, מן חבר נשיאות. מייד נוצר בינינו קשר אינטימי. הוא נתן לי להבין שהוא יגן עליי בעבודה.

הוא באמת עזר לי. למשל: ביקש בשכילי העלאה במשכורת.

בקשר בינינו היו תקופות של עז-ליות וירידות. בתקופה טובה גם היחס אליי בעבודה היה טוב. בתקופה רעה — גם בעבודה התייחסו אליי גרוע.

ליחס הגרוע כלפיי והן ליחס הטוב. „אחרי חצי שנה רציני לנתק את הקשר בינינו, ואיימתי עליו שאם הוא לא ינית לי אפנה לכלי-התיקשות.“

הוא נבהל מאוד ואמר: „אם תעזבי אותי, אני אגרום לזה שתפוטרי מהעכבר רח“

„או הגיע תורי להיבהל. חזרתי אליו.“

שימעון ברויטמן, 54, מהגרס, אורח עובד צה"ל, עלה לארץ לפני חמש שנים עם אמו, אשתו ובתו. במסוקוה היה מסורב-עליה במשך עשר שנים. עובדה זו עוטרת אותו כהילת-כבוד בקרב עולי ברית-המועצות.

לפני ארבעה שנים הצטרף להתאחדות. ב-1984 הקים, ביחד עם עוד שני שה עסקנים, חטיבה קטנה בתוך ההתי-אחדות, הם מכניז עצמם חטיבה על-



מועמד פלג ברגע האחרון

על כיסאו של יורד רשות השידור. הי קרנציה של מיכה ינן, היורד הנוכחי, תסתיים ב-31 במרס. למרות שהזמן קצר, אין מי שרוחף את הנושא לסדר היום של הממשלה, שהיא הגוף הבוחר את היורד.

למעך כרוז שהיורד החדש יהיה איש שלו, מכיוון שאורי פורת, מנכ"ל הרשות, הוא איש של הליכוד.

עוזי ברעם, מוכ"ל מיפלט-העבודה, הודיע במסיבת עיתונאים, שדנה בעניינים שבין המעך לליכוד, כי מועמד המעך למישרה הוא רד"ר ישראל (רוליק) פלג, שהוא ראש לישיבת העיתונות-הממשלתית וגם חבר הוועד המנהל של הרשות. במיקרה זה יפוש מתפקידו הנוכחי.

גם יצחק נבון, שריהינוך והשר הממונה על הרשות, תומך במועמדותו של פלג.

הליכוד מעוניין לדחות את המינוי מטעמים שונים, ומעלה מדי פעם שמות שונים, ניטראליים-כביכול, למ לא את המישרה.

אם לא ייבחר יורד חדש עד לסיום כהונתו של ינן, יכולים לקרות כמה דברים: הממשלה תאריך את כהונתו של ינן לתקופה מסויימת, אבל לשם כך יהיה צורך לשנות את החוק, דבר שהוא כמעט בלתי-אפשרי.

ברור שמה-1 באפריל, לפי החוק הקיים, לא יהיה עוד ועד-מנהל ומליאת הרשות תשמש במיקרה כזה כתחליף לוועד. דויד ארמון, חבר הוועד-המנהל, נהל העלה השבוע אפשרות שהמליאה תבחר מתוכה בוועדה שתמלא את מקר מו של הוועד-המנהל ושתרון בעניינים השוטפים של הרשות. הצעה זו נוגדת את רוח חוק רשות השידור.

אפשרות נוספת היא כי ברגע האחרון, כשהיורד יסיים את תפקידו, יציע מישהו מועמד לא-מתאים, והוא ייבחר בגלל לחץ של זמן. דברים כאלה כבר קרו בעבר, למשל באיוש מישרת היורד עז-המישפט-לממשלה.

ברור שאם נבון יבין את חשיבות העניין וידחוף את הנושא לישיבת הממשלה, אפשר יהיה לבצע בחירה מכובדת של יורד חדש, המעך יוכל לעמוד על בחירת איש שלו, שיהיה גם מתאים לתפקיד, והכל יבוא על מקומו בשלום.

כרגע נראה שהדברים הולכים לקראת בלגאן, בנוסף על הבלגאן הקיים בתוך הרשות עצמה במריבות שבין העובדים להנהלה, וזה הזמן הפחות-מתאים למצב שבו לא יהיה יורד נבחר ובעל-סמכות.

ענת מרגומטי

מחוזות-זמר. הסידרה, הנקראת מוכרח לשיר, מוכרח לרקוד, כוללת 13 פרקים, ותשודר מדי שבת ב-12 כי צהריים.

בסידרה אפשר יהיה לשמוע את הי להיטים הגדולים, הזמרים הגדולים, ר סיפורים שונים מתולדות המחוזות-זמר, מגישי התוכניות יהיו חיים קינן, דן אלמגור, אבי קורן, רוני תורן ורדני עינבר.

בתוכנית הראשונה, שתשודר בשבת הקרובה, יכבדו ארבע זמרות גדולות: ליוה מינלי, ברברה סטרייטנדר, שירלי מקליין ואתל מרמן.

ליוה מינלי סיפרה בראיון כי אמא שלה, גודי גארלנד, התנגדה לכך שי בתה תכנס לענייני השוארביזנס וניס תה למנוע זאת ממנה. למרות זאת הו פיעה ליוה, כשהיתה נערה בת 14, בי הופעה חיה עם אמא כשהן שרות הלו ליוה. הלו גודי, לפי המוסיקה של הלו דולי.

שירלי מקליין סיפרה כי התגלתה לגמרי במיקרה. היא היתה נערת-מקה לה במחזמר סוויט ציריטי. באחת הי פעמים חלתה הכובכת, ומקליין קיבלה הזדמנות-פו למלא את מקומה בתפקיד הראשי.

הרעיון להפיק את סדרת-התוכניות עלה במוחו של מולי שסירא, מנהל מחלקת-הבידור של גלץ, אחרי ההצל-חה המסחררת שהיתה למחזמר גבירתי הנאוה בקיץ שעבר בארץ.

את הסידרה ערכו יורם רותם ותמי שבק.

מאחורי המירקע רוטציה של שביתות

בכירים בטלוויזיה ובהנהלת רשות השידור מסתובבים בזמן האחרון מומר-מרים. הם כועסים על העובדה שעוברי הטלוויזיה החינוכית אינם שובתים אף פעם בגלל בעיות-שכר. למרות זאת זוכים אנשי החינוכית מההפקר. בכל פעם שעוברי הטלוויזיה הכללית מקב-לים העלאות-שכר בגלל שביתות, עי-צומים, מילחמות, מריבות, האפלת-מירקע ועוד כהנה וכהנה, מקבלים גם עובדי הטלוויזיה החינוכית בדיוק את אותם הסכומים, באופן אוטומאטי.

מישהו העלה השבוע רעיון להציע לאנשי החינוכית לעשות שביתות ברר-טציה, כך שבכל פעם ישנתו העובדים מטלוויזיה אחת, ועובדי השנייה יקבלו באופן אוטומאטי את התוספות המושי-גות.

בתוככי הרשות הקרב על הכיסא

ב-1 באפריל אמור לשבת אדם חדש